

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8271

гр. София, 28.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **6695** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.38, ал.8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. А. Н. против решение рег. № ППН-01-360/2021г. от 20.06.2023г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). С определение от 26.07.2023г., в частта му по т.І (първа) е отхвърлено искането на жалбоподателя да му бъде предоставена правна помощ.

На 28.07.2023г. е постъпила частна жалба против това определение, посочено като датирано от 27.07.2023г., както и молба от същата дата, с която подателят е поискал да бъде освободен от заплащане на таксата по чл.227а, ал.2 АПК и от таксата за изготвяне на преписи от документите, съдържащи се в делото. След като прецени в съвкупност обстоятелствата по последното и като взе предвид, че от служебната проверка се установи, че в съда са висящи още 6 производства по жалби от същия подател срещу актове на КЗЛД, настоящият състав приема, че посочените искания не следва да бъдат уважени. Както е отбелязано в мотивите на определение № 1229/06.02.2023 г. по адм. д. № 166/2023 г. на Върховния административен съд, VI отделение, служебно известни на съда са множеството водени дела от жалбоподателя, като по всички се иска освобождаване от държавна такса. Посочва се в същите мотиви и, че: „Правораздаването е публична услуга. Дължимостта на такса за тази услуга следва да мотивира правните субекти и към добросъвестно упражняване на правото на съдебна защита. Освобождаването от такса не е самоцел и тъй като при основателност на искането и освобождаване на лицето от задължението за внасяне на такса разноските по производството се плащат от сумите, предвидени от бюджета на съда (чл. 83, ал. 3 ГПК), то следва внимателно да се преценява дали са налице основания за освобождаване на едно лице от задължението за внасяне на дължимата такса“.

Направеното в жалбата доказателствено искане да бъде изискана преписка 2228/20 на РП – В. не следва да бъде уважено, тъй като видно от представеното постановление за възлагане на проверка от 17.02.2020г., същата не се отнася до обстоятелства, релевантни за спора.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

I. ОТХВЪРЛЯ искането на Н. А. Н., с ЕГН [ЕГН], за освобождаване от заплащане на държавна такса по частната жалба против определение от 26.07.2023г., в частта му по т.І (първа), с която е отхвърлено искането да му бъде предоставена правна помощ по адм. д. № 6695/2023г. на Административен съд София град, Второ отделение, 32 състав.

ОТХВЪРЛЯ искането Н. А. Н., с ЕГН [ЕГН], да бъде освободен от заплащане на такса за преписи от документи от същото дело.

II. УКАЗВА на жалбоподателя в 7-дневен срок от съобщаването да представи документ за платена държавна такса по сметката на Върховния административен съд в размер на 30 (тридесет) лева; при неизпълнение на това указание и на основание чл.213а, ал.1 АПК, частната жалба ще бъде върната.

ОТХВЪРЛЯ искането, направено в жалбата, да бъде изискана преписка 2228/20 при РП – В..

Определението подлежи на обжалване само в частта му по т.І, с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд. В останалата си част определението не подлежи на обжалване.

Да се изготви сканирано копие на л.4-13 от делото и се изпрати на жалбоподателя на посочения от него електронен адрес.

Съдия: